

AmagatTeatre
presenta
una producció italo-catalana

Nascuts a casa
de Giuliana Musso i Massimo Somaglino

*“El naixement no és una malaltia sinó una funció espontània i extraordinària
del nostre cos.”*

un projecte de AmagatTeatre
Nascuts a casa neix durant la residència
artística a la Fabrica de Creació Fabra i Coats-AADPC

Es naixia a casa, abans. Als pobles era una dona qui feia parir les dones. La "llevadora", l'anomenaven. Avui, en canvi, es neix majoritàriament als hospitals, a obstetrícia, amb el ginecòleg, les infermeres i tots el personal especialitzat. Nascuts a casa és un monòleg teatral que parla del naixement.

Aquesta història és fruit dels records de les persones, recollits pels autors mitjançant un munt d'entrevistes, d'una

anècdota rere una altra. Esdeveniments extraordinaris de la vida quotidiana. O esdeveniments quotidians d'una vida extraordinària. Com néixer. Primer el cap, després l'esquena... i ja has nascut. I a través de la memòria, una anàlisi de la maternitat d'avui en dia.

Nascuts a casa prova de restituir la dignitat i valors de la dona que pareix una nova vida.

La direcció

El part, un dels esdeveniments més naturals, s'ha transformat en un dels fets en el qual el paper de la dona és marginal, i els seus desitjos, les seves necessitats, ni s'escolten ni es consideren. L'únic que compta són els tempos hospitalaris, respectar i el protocol.

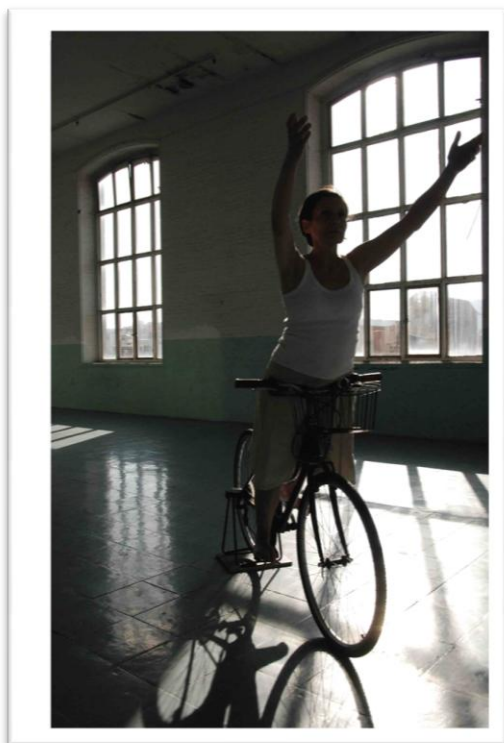
El part ha esdevingut un tabú; per això les dones estan perdent aquesta consciència que es transmetien de mare a filla, per la qual consideraven el moment del part com quelcom de positiu. Avui, sovint, les dones viuen amb por aquest moment del part.

La direcció de l'espectacle ha volgut evidenciar els moments en els quals els instruments mèdics no respecten els temps naturals i esdevenen quasi instruments de tortura, transformant el part en un fet en el qual la dona gairebé no és altra cosa que una mísera espectadora passiva.

Dos personatges: una dona a punt de parir del 2014 i una llevadora del 1950. Un únic objecte escènic: una bicicleta, que en els anys 50 era la fidel aliada de la llevadora per arribar a temps al part, i que avui representa la maquinària hospitalària, el protocol i el mecanisme pel qual la futura mare roman immobilitzada. Una única actriu que explicarà aquestes històries directament al públic, fent-nos viure l'experiència del part, utilitzant un llenguatge irònic i divertit però ple d'amargor.

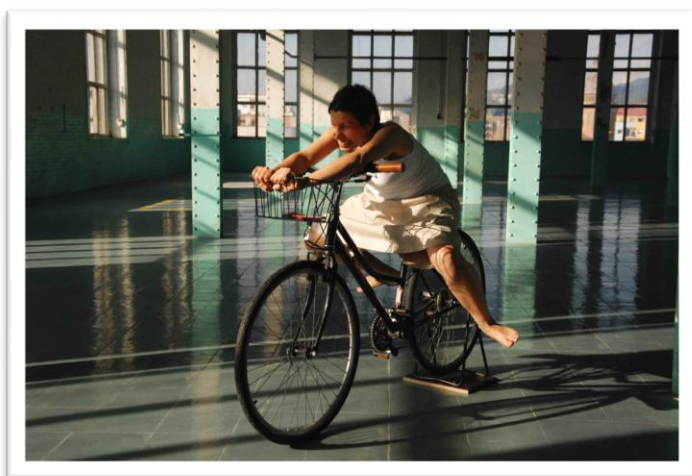
Els autors

Giuliana Musso

Actriu i dramaturga. Diplomada a la Civica Scuola d'Art Dramàtic "Paolo Grassi" de Milà. Durant els anys de la seva formació prefereix l'estudi de la improvisació còmica, de la màscara i de la narració. Com a actriu treballa a diverses produccions de prosa contemporània i en algunes produccions de Commedia dell'Arte. Des del 2001 es dedica exclusivament a projectes de teatre d'investigació, signant tots els textos que du a escena. Nascuts a casa (2001), escrit amb Massimo Somaglino, sobre el fet del naixement abans i ara. El monòleg, inclòs el 2004 dins la transmissió Rai Report, ha estat publicat per L'Unità i dins l'antologia de teatre contemporani "Senza Corpo", ed. Minimum Fax. El 2010, Nascuts a casa és un dels textos del programa Face à Face -Paraules d'Itàlia per a l'escena de França- i es representa al Teatre de la Ville de Paris. El nomenen al premi UBU 2002 i rep el Premi de la Crítica 2005. El 2012 escriu La fabbrica dei preti (La fàbrica dels capellans) sobre l'educació impartida als seminaris italians durant els anys 50 i 60.

Massimo Somaglino

Entre el 1980 i el 2001 participa com a actor a nombroses produccions teatrals en companyies nacionals: amb teatrí d'Itàlia per I turcs tal friul, de Pier Paolo Passolini i Caligola d'Albert Camus ambdós dirigits per Elio Capitani, amb el teatre Litta de Milà, A l'estiu de 2000 dirigeix i interpreta per "Avostanis" la primera posada en escena absoluta de "Infin il cidinor", text realitzat per al friulà pel dramaturg hongarès Miklos Hubay. El desembre dirigeix per al Teatro Club Udine una altra estrena

absoluta: "Resurequie", text en llengua carnica de Carlo Tolazzi. Col·labora amb molts artistes regionals i nacionals (ballarins, poetes, músics i artistes figuratius) a la recerca de noves barreges de llenguatge per al teatre.

Prensa

Giuliana Musso (Nascuts a casa): narradora delicada, equilibrista entre la paraula i el moviment, fins al punt de convertir en espectacle un monòleg...

Patalogo 2002 – Rossella Battisti

Nascuts a casa de Giuliana Musso i Massimo Somaglino, un monòleg ple de memòria. Una peça de teatre que no defuig la crítica dura a les modernes pràctiques hospitalàries relatives al naixement.

Patalogo 2002 – Mariateresa Surianello

... el monòleg escrit per Massimo Somaglio que signa la direcció i per Giuliana Musso, la meravellosa intèrpret (...) representa, certament, un petit esdeveniment que no ens podem perdre.

Roma – La Repubblica – Nico Garrone

La captivadora i entranyable Nascuts a casa de Giuliana Musso s'articula en una varietat de registres, des de l'humor al temor, a la denúncia civil. Movent-se des d'una espiritual mímese del part d'avui, superassistit i monitoritzat, passa a una evocació nostàlgica del món de les llevadores, construïda a partir dels testimonis recollits a Friuli i al Veneto, amb passatges plens d'emocions i de ritualitat, fins a la denúncia del cinisme de l'actual política sanitària italiana en matèria de parts...

Sipario – Claudio Facchinelli

.....és el quadre d'una humanitat veritable, basada en un respecte innat, inconscient però quasi sacre, sobre el ritus del naixement, del viure i del morir. I d'aquesta humanitat la llevadora n'és un exemple eficient (..) Giuliana Musso secunda la història (...) viatjant de la commoció al somriure, de la nostàlgia a la inventiva, de l'abandonament a la memòria i del brusc reclam al present, que converteix el seu monòleg en molt convincent, i les figures que l'habiten, en molt vives.

Messaggero Veneto – Mario Brandoli

La Musso fa teatre de gènere, que potser es podria anomenar sense temor teatre feminista. El fa en el sentit exacte del terme: parla de dones i de cultura femenina, d'aquell gruix d'històries, emocions, sabers, que han configurat la identitat de les dones del nostre país. (...)

L'eco di Bergamo – Pier Giorgio Nosari

La ironia de Giuliana Musso, també quan juga amb els seus tons estridents, condueix a través d'una història hipnòtica capaç d'atravesar l'escenari amb l'única força de la paraula i de transportar-se amb la realitat de les xifres, les del seguici de les llevadores, a l'augment anormal dels parts per cesàrea i a la medicalització de tots els aspectes que tenen a veure amb "l'esperat moment".

Il Giornale di Vicenza – Nicoletta Martelletto

AmagatTeatre va néixer durant la creació de l'espectacle *Com una nina*, guanyador d'una residència a la Fabrica de Creació Fabra i Coats. Actualment la companya treballa en diferents projectes: *Favole* espectacle de conta contes a partir de les *Favole italiane* de Italo Calvino; ha col·laborat a la producció de *Fucked* de Penelope Skinner amb la direcció de Marco Casazza; col·labora amb el projecte *Assajar és de covards* al teatre Atic22-Teatre Tantarantana. Ha col·laborat amb Tremenda Trampa per el espectacle *Calderon* amb la direcció de Stefania Troise que va estrenar al CCCB de Barcelona. La companya ha produït i dirigit *Clandestines per Destí*, projecte guanyador "per la seva originalitat i pel seu elevat grau d'investigació i recerca", d'una residència a la Fabrica de Creació Fabra i Coats

---

Raissa Brighi – direcció

Actriu i directora italiana és llicenciada en interpretació per l'Escola Superior de Arte Dramática de Paris Cours Florent. Completa la seva formació amb talleres, entre altres amb Emma Dante, Tage Larsen (Odin teatret), Vladimir Ananiev (GITIS) Peter Clough (Guildhall School de Londres), Jean Daniel Magnin (Theatre du Rond Point de Paris) Mamadou Dioume (C.I.C.T. de Peter Brook), i Carles Alfaro. Ha treballat durant anys com actriu i ajudant de direcció a Paris, Barcelona i en Itàlia en creacions i clàssics. Entre altres ha treballat com actriu o ajudant de direcció amb Renato Carpentieri, Simona Barbero, Lello Serao, Emanuela Giordano, Maria Stefanache i Angelo Pavia. Entre els seus últims treballs com directora trobem: *Eileen Shakespeare* de Fabrice Melquiot, *Nascuts a casa* de Giuliana Musso, *Una dona que paseja* de Enrico Lutmann, *Lampedusa Beach* de Lina Prosa, *Com una Nina* de Natalia Ginzburg (en co-direcció amb Francesca Romana Degl'Innocenti). Amb la companya AmagatTeatre s'ocupa de l'organització artística i de la co-direcció del projecte *Clandestines per destí?* actualment en residència a la Fabrica de Creació Fabra i Coats-AADPC.

Antonella Caron – actriu

Va estudiar interpretació a l'escola del Teatre Stabile de Gènova a Itàlia. Va treballar amb Benno Besson, Antonio Latella, El Teatre del Carretto, Cherif i Carmelo Rifici, entre d'altres, a més de participar a projectes de teatre-dansa per als festivals de Santarcangelo di Romagna i de Volterra. Va traduir a l'italià obres de J.S.Sinisterra, J.Mayorga, R.Spregelburd, S.Belbel i J.Prat i Coll. Resideix a Barcelona des de 2009 treballant com a actriu en els espectacles "Les criades" de Jean Genet, dirigit per Stefania Troise i "Fer sonar una flor... Malgrat tot: el suïcidi de l'elefant hipotecat" amb textos de José Sanchis Sinisterra i dirigit per Daniela De Vecchi. Forma part de L'AminimAL Teatre Sistèmic des de 2010. Té experiència com dobladora i al 2012 va protagonitzar el curtmetratge "Un dia amb Anna" de Toni Andujar. Amb LaminimAL va actuar en "Com fer sonar una flor 2: la supervivència de las lluernes" al 2013. I sempre al 2013 va ser una dels cinc personatges del documental "Una hora i mai més" dirigit per Carles Bosch (TV3).

Fitxa artística i tècnica

Repartiment
Antonella Caron

Escenografia
Alexandro Majacan

Direcció
Raissa Brighi

Producció
AmagatTeatre

AmagatTeatre

Raissa Brighi 654978473

Marta Calzada 653504057

Francesca Romana Degl'Innocenti 636359566

amagat.teatre@gmail.com
[facebook.com/amagat.teatre](https://www.facebook.com/amagat.teatre)
twitter.com/AmagatTeatre